УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го БЕРЕЗНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 6, 1969 No. 42. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 5 березня 1969

В АМЕРИЦІ

ДО КОНҐРЕСУ ВНЕСЕНО ЗАКОНОПРОЄКТ, ціллю якого є зменшити число нещасливих випадків в копальнях вугілля та охороняти здоров'я вуглекопів проти недуги, що її звуть „чорними легенями". У зверненні говориться про це, що вже найвищий час, щоб рятувати життя вуглекопів не словами, а ділом. Цей законопроєкт гостріший від того, що його вніс був минулого року Уряд президента Джансона. Згідно з цим проєктом секретар внутрішніх справ матиме право видавати зарядження в справі підтримки повал в копальнях, електричного влаштування і т. п. Заваления стель спричиняють половину нещасливих випадків в копальнях.

НОВА ДЕМОКРАТИЧНА КОАЛІЦІЯ домагається, щоб Департамент Справедливости та ЕфБіАй припинили слідство проти тих студентів та нестудентів, які мають інші політичні думки. Ця Коаліція закликає провідних діячів Демократичної Партії „підтримувати права студентів та інших", яким грозять політичні репресії. Демократична Коаліція складається з прихильників сенаторів Роберта Ф. Кеннеді і Юджіна МекКарті в 1968 році. Вона критикує погрози відобрати стипендії опозиційним студентам та скасувати їхні привілеї на відкладення військової служби до часу закінчення університетських студій.

УРЯД НІКСОНА ПЛЯНУЄ ОКРЕМУ УРЯДОВУ аґенцію, яка мала б опікуватися дітьми в передшкільному віці. Програма Головний Старт, яка займалася „навчанням" дітей у віці передшкільнім, і яка досі є при Уряді Економічних Можливостей, мала б бути перенесена до Департаменту Здоров'я, Освіти й Добродійности. В деяких колах заявляють, що приділення програми Головний Старт до Департаменту Освіти викличе деякі труднощі. Тому в урядових колах народжується плян створити нову аґенцію, яка опікувалася б дітьми в стадії їхнього дитинства.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА ПРОПОНУЄ давати податкові полегші тим усім працедавцям, які погодяться вишколювати безробітних, які довший час не мають праці. В цій справі прийшло до порозуміння між Департаментам Праці і Скарбу. Податкові полегші можна буде давати працедавцям без окремого закону, схваленого Конґресом. Але Конґрес мусітиме схвалити певні суми для Департаменту Праці на цю ціль. Працедавці дістануть відповідні „думки" до виповнення. Департамент Праці звертатиме витрачені кошти на перевишкіл Податковому Урядові.

КОНСЕРВАТИСТИ З НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАРТІЇ в Чіле тішаться, що виграли конґресові вибори, які відбувалися в неділю, 2-го березня, хоч всі інші партії називали Національну Партію „мумією". Тепер, після виборів, ці партії мусять признати, що мумія ожила і дістала у виборах 20 відсотків голосів. Консерватисти плянують в найближчому році підтримати кандидатуру колишнього президента Хорджа Алессандрі. Комуністи дістали 15.7 відсотка голосів, а Соціялістична Партія — тільки 14.4 відсотка голосів. Треба знати, що Комуністична Партія в Чіле — найсильніша поза Кубою. Вона розбита тепер і втратила голоси в цьогорічних виборах.

У СВІТІ

ЗБІЛЬШИЛИСЯ ШАНСИ 70-ТИЛІТНЬОЇ ГОЛЬДИ МЕІР стати прем'єром Ізраїлю. Її кандидатуру підтримав 40-членний Центральний Комітет ізраїльської Партії Праці. Сама вона не дала ще своєї остаточної згоди, але насправді вона — твердить преса — погодилась. Поруч із індійським прем'єром Індірою Ґанді це буде друга жінка на керівному становищі держави, яка грає поважну ролю в міжнародному світі.

В'ЄТНАМСЬКІ КОМУНІСТИ ВИСТУПАЛИ на вічі французьких комуністів у Парижі, виправдуючи бомбардування ракетами південно-в'єтнамських міст та закидуючи Америці, що це вона — за президентури Ніксона — „посилила аґресивну війну" у В'єтнамі. На тому вічі промовляли голова делеґації В'єтконґу Тран Буу Кієм і голова делеґації Північного В'єтнаму Хуан Туй, але обидва вистерігалися згадати про приявність у Південному В'єтнамі реґулярного північно-в'єтнамського війська.

АВТОР ЯПОНСЬКОГО НАПАДУ НА ПЕРЛЬ ГАРБОР ПЕРЕБУВАЄ тепер в Америці та роз'їздить з доповідями. Японський генерал Мінору Ґенда прибув до ЗСА на запрошення Морської Академії в Аннаполісі задля з'ясування фактичних подробиць японсько - американської війни. Ген. Мінору Ґенда, який після війни був організатором і шефом оборонного японського летунства, признався, що це він був автором пляну нападу японського летунства на американську воєнну фльоту, зосереджену 7 грудня 1941 р. в Перль Гарборі. Запитаний про свою думку щодо скинення Америкою на Гірошіму в Наґасакі перших двох атомових бомб, ген. Ґенда, тепер в стані спочинку, заявив, що коли б Японія мала атомову зброю, то певне теж була б ужила її.

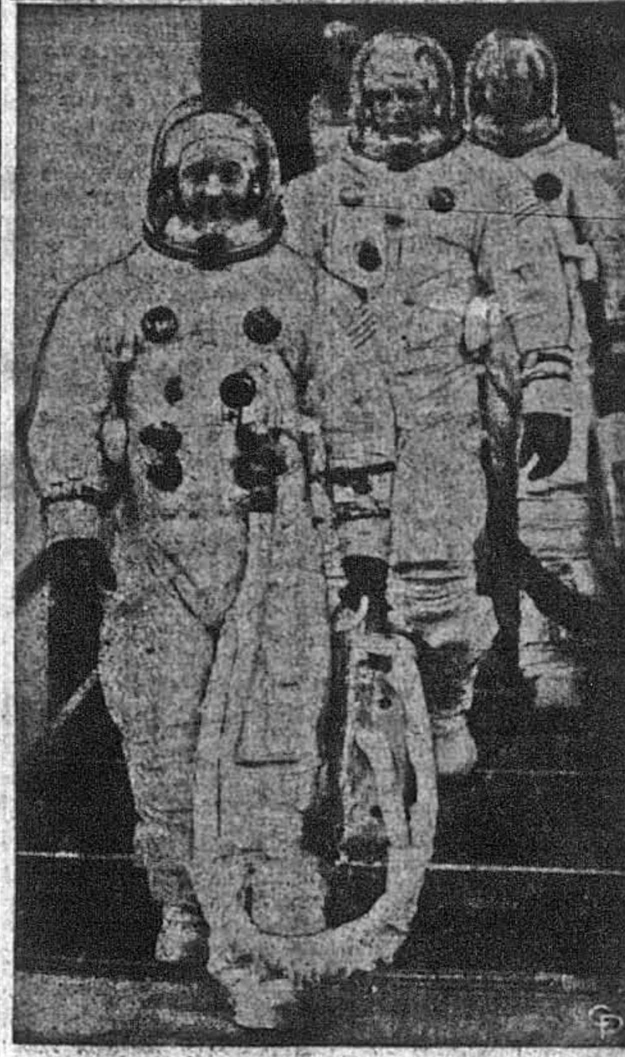
ВІЙСЬКО БІЯФРИ ОКРУЖИЛО з'єднання ніґерської армії, які зайняли були місто Оверрі, колишню столицю Біяфри. До тієї поразки призналося командування ніґерської армії, яке раз-у-раз заповідало, що ось-ось Ніґерія цілком зліквідує самостійницький рух Біяфри.

КОМІСІЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ ЗАСУДИЛА Ізраїль за його поведення на арабських землях, окупованих Ізраїлем в червні 1967 року. „За" тією резолюцією голосували 16 держав, а других 16 стримались від голосування. Резолюцію зголосили Індія, Мавританія, Пакістан і Юґославія. Резолюція таврує руйнування арабських будинків, виселювання арабів з їх домів, міст і країни та переслідування арабів за спротив окупаційним властям.

УРЯД ІРАКУ ЗАПЕРЕЧИВ, наче б в тій арабській державі відбулися нові розправи проти „шпигунів" і наче б були призначені до розстрілу чи повішення нові жертви. Американський Уряд висловив надію, що в Іраку не буде дальших екзекуцій. Ізраїль заалярмував Об'єднані Нації вісткою, що в Іраку засуджено знову кількох здогадних ізраїльських шпигунів.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ВІЛЛІ БРАНДТ, перебував в Ню Йорку на маніфестаційному прийнятті для генерала резерви Джуліюса Клея, який був високим комісарем ЗСА у Німеччині, коли-то большевики завели бльокаду Західнього Берліну, а ЗСА, на рекомендацію Клея, переламали ту бльокаду масовими летунськими доставами. Брандт відлетів вже до Німеччини, щоб зустріти там президента Ніксона.

АСТРОНАВТИ АПОЛЛО 9

На цій світлині три астронавти Аполло 9 Джеймс МкДевітт, Дейвід Скотт і Расселл Швейкарт йдуть зі своїх квартир до наймогутнішої в світі ракети Сатурн 5, 36 поверхів висоти, щоб там всісти до космічного корабля, з яким летітиме і місячний „Павук" — місячний екіпаж, яким два астронавти полетять 6 липня ц. р. на Місяць.

В другому дні лету астронавти Аполло 9 збільшили віддаль від Землі

Кейп Кеннеді, Флорида. — У вівторок 4-го березня астронавти Аполло 9 полковники Джеймс Мек Дівітт і Дейвід Скотт та інженер Расселл Швейкерт вистрелили три ракети, щоб збільшити висоту своєї орбіти від Землі. Випущення ракет облегшило космічні кораблі Аполло 9 та місячний корабель так званий модуль, яким астронавти в липні ц.р. мають злетіти на Місяць. Первісна висота лету становила 144 і 125 миль, а тепер вона становить 314 і 125 миль. Керівник цього лету у Гюстоні Юджін Кранц заявив на пресовій конференції, що лет Аполло 9 відбувається згідно з програмою, і досі все йде „дуже добре". Цікаве в цьому кружлянні це, що летом керують із контрольних станцій на Землі, і астронавти можуть спокійно спати всі одночасно. Їх будять рано, щоб вставали до сніданку. В другому дні кружляння астронавти летіли в космічному кораблі Аполло 9, а місячний екіпаж летів разом із Аполло. В середу 5-го березня астронавти Мек Дівітт і Швейкарт мають влізти вузьким проводом до місячного екіпажу та там якийсь час перебувати й перевірити всі інструменти та випустити одну з ракет, яка там є, щоб випробувати чи справно вона діє. Ракети в місячному екіпажі мають керувати ним під час того, як він, відорвавшися від матірного корабля Аполло 11, полетить на Місяць, а пізніше з Місяця назад до Аполло 11, щоб разом злетіти на Землю. З місячного екіпажу в середу астронавти мали передати телевізійну авдицію о год. 9:27 перед полуднем за східнім часом. Коли астронавти летіли понад район південно-східньої Азії, чули якісь радіові авдиції, які не давали їм спати. Вони твердять, що ці авдиції були китайською мовою.

ЗСА видають $350 мільйонів на оборону проти хемічної і біологічної війни

Вашінґтон. — Представник армії генерал бриґади Джеймс А. Геббелер інформував приватно 24-ох сенаторів і конґресменів про підготову до оборони проти хемічної і біологічної війни. ЗСА видають на цю ціль річно коло $350 мільйонів. Але ця сума дуже мала, і генерал Геббелер твердив, що СССР має на сім або і вісім разів більше матеріялу в порівнянні із ЗСА, щоб вести хемічну і біологічну війну. Армія перевозить залізницею газ Г-Б, кілька крапель якого вистачає на це, щоб вбити людину. Із $350 мільйонів, що їх армія видає на винаходи і продукцію хемічної зброї, половина йде на досліди в цій ділянці, а друга половина на продукцію цієї зброї. Пізніше виявилося, що СССР має досить хемічної і біологічної зброї, „що міг би вбити більшість населення вільного світу". Так твердив конґресмен демократ із Флориди Роберт Л. Ф. Сайкес.

Гомфрі починає професорську працю

Міннеаполіс, Міннесота. — Колишній віце-президент Гюберт Гомфрі не живе на тій пенсії, яка йому належиться як членові Конґресу, але працює аж в двох академічних школах: в Міннесотському університеті, де дістає $10,000 річної платні, і в коледжі Мелекестер, де йому платять річно $20,000. Міннесотська платня походить із приватних фондів, а не зі стейтових, де могли б протестувати республіканські члени стейтової Леґіслятури. Платня в коледжі Мелекестер йде з окремої стипендії, яку в сумі $527,000 встановлено було ще в 1967-му році, і яка називається стипендією ім. Гомфрі. Гюберт Гомфрі в 1939-1940 рр. був інструктором в Міннесотському університеті, а в 1943-1944 рр. був контрактовим професором в коледжі Мелекестер. Гомфрі вже читав лекцію про закордонну політику ЗСА. Коли прийшлося говорити про південно-східню Азію, професор Гомфрі сказав: „Не будемо дискутувати над тим, як ми прийшли до В'єтнаму, ані над тим, чому ми там воюємо".

ПРЕЗИДЕНТ ПОГРОЖУЄ КОМУНІСТАМ РЕПРЕСІЯМИ ЗА ЇХ ДІЇ У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ

Вашингтон. — Президент Ніксон заявив, що він „не буде толерувати" дальшого бомбардування комуністами південно-в'єтнамських міст і якщо вони будуть продовжуватися, то З'єдинені Стейти дадуть на це „відповідну відповідь". Президент з'ясував, що керівні чинники перевіряють це, поскільки останні комуністичні атаки в Південному В'єтнамі є яскравим порушенням порозуміння з 31 жовтня мин. року, за яким през. Джансон припинив бомбардування Північного В'єтнаму. Водночас Президент висловив переконання, що на Паризькій конференції „наближується до кінця перша стадія", в якій обидві сторони з'ясували свої позиції, та що вшедовзі прийде на Паризькій конференції до „твердих торгів". Президент висловив надію, що Совєти допоможуть в осягненні замирення у В'єтнамі.

Президент Ніксон склав власну вступну заяву про свою 8-денну подорож по Европі та відповідав на запити журналістів на 55-хвилинній пресовій конференції в минулий вівторок 4 березня. Майже ціла та конференція була виповнена справами закордонного характеру. Загалом журналісти зголосили 26 запитів і Президент, без ніяких записок стоючи перед мікрофоном, відповів на всі питання — коротко, або в довших виводах. На вступі він ствердив, що американсько-европейські відносини поправились внаслідку його подорожі і що у тих відносинах відбудовано захитане довір'я між Америкою і її союзниками. Він не виключив, що відбудеться нова конференція „на вершинах", себто з участю совєтських проводирів, але поставив за передумову одностайний фронт західніх союзників і таку підготову, щоб та конференція ґарантувала успіх. За головні цілі американсько-совєтських розмов Президент вважає — замирення на Близькому Сході, замирення у В'єтнамі, обмеження ядрового збросння. Ніксон переконаний, що Совєти також не хочуть, щоб надмірне напруження довкола справи Західнього Берліну пошкодило переговорам з Америкою у ширших і більших справах, тому він вірить, що конфлікт з приводу виборів німецького президента у Західньому Берліні уляжеться. Однак він виразно підкреслив, що німці мають право переводити такі вибори, де їм подобається, отож також у Західньому Берліні. Президент звернув увагу, що Західня Німеччина лякалася, щоб в американсько-совєтських переговорах не пошкодити німецьким інтересам. Він, Президент, запевнив німців, що такого не буде. Один із західніх державних мужів, з якими Президент розмовляв в Европі, заявив йому виразно: „Не хочемо, щоб повторилася Ялта". Президент заспокоїв того розмовця, що Ялта не повториться.

Що стосується ізраїльсько-арабського конфлікту і можливостей замирення в ньому, то Президент вважає, що справі замирення дуже сприятиме готовість чотирьох великодержав заґарантувати таке замирення — себто заґарантувати устійнені кордони і тривкий мир. ЗСА не мають заміру відкликати тепер або в найближчій будучині будь-які свої війська з Західньої Европи. Що стосується В'єтнаму — то відкликання відтіль американських військ залежатиме від ступня, в якому воєнні тягарі перебере на себе південно-в'єтнамська армія і від загальної тамошньої ситуації. Президент виявив, що в розмові з совєтським амбасадором Анатолем Добриніним, яка відбулася перед відлетом Президента до Европи, устійнено, що найпершим предметом американсько-совєтських розмов буде справа Близького Сходу і від успіху тих розмов щодо тієї справи залежатиме поширення розмов на дальші теми. На запит щодо плянів Президента вибратись в будь-яку дальшу подорож — Президент відповів, що покищо ніяких таких плянів нема, але Президент носиться з думкою відвідати Південну Америку. Ніксон висловив теж бажання зберігати близькі зв'язки з Апостольською Столицею, але покищо нема ще рішення, чи Америка встановить там свого дипломатичного представника. Президент заповів рішення в справі встановлення протиракетної оборони, т. зв. системою Сентінел, на початок квітня ц. р. Взагалі — Ричард Ніксон виявив у своїх відповідях поміркований оптимізм та підкреслював добру волю Америки однаково щодо співпраці з союзниками, як замирення з ворогами. Про Совєтський Союз Ніксон висловлювався, як про „тих, що нам протиставилися в світі". Він вказав теж на мінімальні реальні шанси поправи американсько- комунокитайських відносин, коли Комуністичний Китай відмовився від того єдиного безпосереднього контакту, якими є зустрічі амбасадорів обох держав у Варшаві.

Москва і Пейпінґ обмінюються взаємними закидами і лайками

Москва. — У Комуністичному Китаї уряд і партія мобілізують пресу і маси для протисовєтських демонстрацій. Всі керівні комунокитайські газети повні оскаржень і лайок проти Совєтського Союзу, що їх правителів китайські комуністи називають „гіршими за царських вождів" і „більш ненажерливими, ані ж були царі". Офіційна пресова аґенція Гіншуа поширила статтю про оту „ненажерливість" московських большевиків, які, мовляв, завели колоніяльний стан в Монголії і перевели інвазію до Чехо-Словаччини з таким самим колоніяльним заміром. Уряд Комуністичного Китаю впевняє, що „багато мільйонів" цивільних і військових китайців протестують проти совєтських „провокацій" і що Пейпінґ кожну совєтську атаку перетворить в катастрофу для Москви. З другого боку совєтський уряд проголосив через аґенцію ТАСС подібний закид щодо „провокацій" збоку китайських комуністів. Совєтська сторона твердить, що Пейпінґові треба розбурхувати „націоналізм" і „шовінізм", щоб дістати підтримку від мас, які від нього відвернулися. Але, зрештою, відносини між Москвою і Пейпінґом залишаються насправді такими, як були, з загостренням словесно-пропаґандивної війни.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

УРОЧИСТА ШЕВЧЕНКІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ НТШ

Щорічним звичаєм Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА і його філологічна Секція вшановують свого Патрона Урочистою Науковою Конференцією, що відбудеться в суботу, 8 березня 1969 р. о год. 6-ій вечером в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку.

Конференцію відкриє директор Філологічної Секції проф. д-р В. Лев, а доповіді виголосять: проф. д-р П. Ковалів на тему „Останні хвилини життя і смерть Тараса Шевченка", ред. А. Драган — на тему „Шевченко і американські українці" та проф. д-р Г. Лужницький на тему „На марґінесі повісти Є. Єнджеєвича „Українські ночі"". Конференція є призначена для ширшого загалу громадянства. Вхід вільний.

МИСТЕЦЬКІ АНСАМБЛІ ВІД 5 НАРОДІВ ВИСТУПЛЯТЬ НА ВІДЗНАЧЕННІ 25-ЛІТТЯ АБН

Ню Йорк. — У суботу 8 березня о 7:30 в готелі „Коммодор" відбудеться прийняття на відзначення 25-ліття створення ще в Україні, під охороною УПА, Антибольшевицького Бльоку Народів, АБН. З головною промовою виступить незмінний президент ЦК АБН і новий голова Проводу ОУНр Ярослав Стецько. Промовлятимуть також представники ПАБНА та ін. поневолених народів. У мистецькій частині виступлять: білоруські співаки, угорський квартет, хорватський гітарист, відомий румунський скрипаль п-а Н. Доїна, від українців виступатимуть молода співачка Іра Біскуп та Ансамбль Бандуристів при Відділі ООЧСУ в Гемстед, Н. И.

ПОКАЗ ІСТОРИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НОШІ В ПАРМІ, ОГ.

Ню Йорк. — Група мистців і працівниць із 64-го Відділу Союзу Українок Америки в Ню Йорку відлітають в кінці тижня літаком до Клівленду, везучи з собою понад 25 історичних костюмів українки всіх часів, починаючи від докняжого періоду в Україні - Русі. Цей показ, у сполученні із мистецьким словом, танком і музикою, відбудеться в м. Парма, у великій залі „Сеньор Гай Скул" Захід 54 вул. у неділю 9 березня точно о г. 4-ій по полудні. Квитки набувати в крамницях „Дністер" п. Руденських і в „Самопомочі" та за годину перед виставою в залі. Показ неперевершеної краси української історичної ноші відбудеться заходами Окружної Ради СУА в Клівленді, яка запрошує на імпрезу старших і з наголошенням запрошує молодь.

У ВІННІПЕҐУ ВРУЧЕНО НАГОРОДУ ГАННІ ЧЕРІНЬ

Вінніпеґ.— У переповненій залі „Дому Науки" відбулась 16 лютого урочистість вручення нагороди 9-го літературного Конкурсу СФУЖО ім. Марусі Бек з Дітройту, українській поетці і письменниці з Чикаґо Ганні Черінь. Виступали гості і господарі з УВАН та місцевої групи „Слова". Тижневик „Український Голос" з 26 лютого писав, що „вручення нагороди Марусі Бек поетці Ганні Черінь стояло на високому рівні, оживило культурне життя столиці української Канади".

ПАНЕЛЬ МОЛОДІ В НЮ ГЕЙВЕНІ

Ню Гейвен, Конн. — Управа Відділу УККА в Ню Гейвені влаштовує в дні 9 березня зустріч із студентською і середньошкільною молоддю (кляса сеньйорів). Зустріч почнеться о год. 7-ій, в залі Українського Народного Дому, започаткує її вступна інформація голови Відділу УККА д-ра Михайла Снігуровича про здійснену працю. По доповіді відбудеться дискусія на актуальні теми українського політичного і суспільного життя.

ПОМЕР СЛ. П. ДАНИЛО ГРУХОВСЬКИЙ, ЧЛЕН УНСОЮЗУ

Бруклин, Н. И. — На 78 році життя помер довголітній член УНСоюзу сл. п. Данило Груховський, який був членом Відділу „Дністер" з 1926 року. Панахида в п'ятницю о год. 8 вечора, в заведенні П. Яреми, похорон у суботу о год. 8 ранку з похоронного заведення до церкви св. Юра, відтак на цвинтар „Гейтс оф Гевен". Залишив засмучених дружину, двох дочок та внуків і правнучку Лорі.

Союз Арґентинсько-Українських Студентів відзначив 15-річчя діяльности в Арґентині

Буенос Айрес. — Союз Арґентинсько - Українських Студентів, САУС, відзначив 15-річчя свого створення й діяльности святковими сходинами в залі Українського Клюбу, прикрашеній тризубом і написом, задля арґентинських гостей і студентів, еспанською мовою „15-річний ювілей". На сходинах був присутній голова Української Центральної Репрезентації в Арґентині д-р Василь Іваницький та інші українські діячі, однак „не всі товариства старших виявили своє зацікавлення і прихильність до нашої зорґанізованої студентської молоді'", як інформував тижневик „Наш Клич" в числі 37 наприкінці м. р. Голова Правління САУС, студент і громадський діяч Пилип Карвацький виголосив коротку доповідь українською мовою. Звітодавець підкреслив, що до членства САУС вступило ще занадто мало студентів українського роду, прохав товариства й орґанізації старших всіляко підтримувати українських студентів та дати змогу конкретно їм виявляти себе в праці. Щодо знання української мови і необхідности змін в орґанізованому загальному житті, то П. Карвацький сказав: „Нам треба плекати рідну мову і традиції, а при тому виробляти собі світогляд двадцятого століття, щоб коли закінчимо студії включитись у наші старші громадські орґанізації чи товариства, вносячи новий дух, нову кров і наше часами може з великим трудом здобуте знання і включитись у наше громадське життя ми мусимо, бо не сміємо не захистити здобутків наших батьків і предків, які постійно змагались у боротьбі за свої найвищі ідеали. Розкинуті по світу, де б не народжені і з яким би не були горожанством ми все будемо і залишимось українцями, бо ми горді, що належимо до цієї великої і незломної нації, яка видержала усі проби жорстокої долі і ніколи не здалась." До Управи САУС входять: Марія Балащук, Діяна Колодій, Пилип Карвацький, Марія Леськів, Іванка Романюк, Іван Стецюра, Іриней Балук, Петро Піньо, Володимир Іваник, Иосиф Кішко. Вечір закінчивсь прийняттям.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Supscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65$.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

За контакт з молоддю

Скликана місцевою Українською Студентською Громадою вже третя з черги конференція, яка відбулась в суботу 1-го березня в Ню Йорку, породжує різні й різнограні рефлексії. Вже самий факт, що коло 150 молодих людей, високошкільних юнаків і дівчат, присвячують ціле суботнішнє пополудне докладному обмірковуванню української проблематики, надзвичайно відрадний. Українська студентська молодь має і мусить мати чимало рис, притаманних молоді всіх часів і всіх народів. До них належить, зокрема, критична постава супроти старших і супроти прерізних суспільних явищ. Час приспорює знання й досвід і змінює погляди. Найбільш позитивною прикметою кожної високошкільної молоді є власне гін шукати правду, пізнавати факти, заперечувати пусту фразу. Молоді завжди думають, що від них починається світ. Але ця думка не шкідлива, коли вона спонукує молодь не ізолювати себе від старшого громадянства, а, навпаки, нав'язувати контакти, співпрацювати з ним. Ясно, що старше зорганізоване громадянство має той самий обов'язок — шукати конструктивного зв'язку з молоддю і зберігати той зв'язок.

Жаль тільки, що відсоток тієї нашої молоді, яка цікавиться українською проблематикою в теорії і практиці, ще відносно малий. В усіх наших молодечих організаціях охоплено яких 10% молоді, а в усіх українських студентських громадах — яких 5% наших студентів. Було б дуже бажано, коли б СУСТА — Союз Українських Студентських Товариств Америки — зладив статистику наших зорганізованих студентів та студенток і тих, які стороняться, які ходять самопас. Приєднати студентів, яких „хата скраю", до українських студентських товариств — це найперша журба не тільки студентського проводу, а й всієї американсько-української громади.

Українські зорганізовані студенти — це майбутні провідники громади. Чим більше їх буде, чим краще вони будуть ознайомлені з історією і культурою України та українськими актуальними проблемами — тим більше буде запевнена майбутність американсько-української громади. Тому старші громадяни надзвичайно прихильно ставляться до всіх проявів, які вказують на зацікавлення студентів українськими справами — минулого й сучасного.

Важливий фронт

Мова не про чесько-совєтське прикордоння, яке практично перестало бути, як тепер, прикордонням, і не про китайсько-совєтське прикордоння, де кілька днів тому ревіли гармати. Доки в світі назрівають більші події, українській спільноті в ЗСА і в цілому вільному світі варто звернути увагу і відповідно попрацювати на тому фронті, що зветься Европою. Европа, невід'ємною частиною якої є Україна, розділена не лише на вільну й підневільно-сателітну. В Европі є Франція де Голля, яка наголошує на Европі по Урал, але в практиці часто схиляється до непевних політичних кроків. Та одно ясно: вся Европа хоче свободи.

У Західній Европі, майже в кожній країні, як і в ЗСА, Канаді, в країнах Латинської Америки, активно діє одна з антикомуністичних організацій, що зветься АСЕН — Асамблея Поневолених Европейських Націй. Ця Асамблея видає в Ню Йорку журнал англійською мовою „ACEN News", що насвітлює життя і події в европейських країнах, зібраних у АСЕН: в Альбанії, Болгарії, Чехо-Словаччині, Естонії, Латвії, Литві, Угорщині, Польщі і Румунії. АСЕН виступає від імени поневолених народів Европи, домагається для них права на самовизначення, свободи, але де ж Україна, де інша европейська нація — білоруси, де народи Югославії, яка змодифікувала „комунізм", однак залишається поневоленою країною?

В АСЕН немає представництв названих країн. У виданнях АСЕН немає згадки про ці країни. Але, наприклад, у „АСЕН Нюз" із лютого ц. р. повідомлено про те, що Делеґатура АСЕН у Бразилії „урочисто відзначила 50-ліття повернення Басарабії до Румунії"... Трапляються там вістки про частини української території, що їх деякі польські, угорські чи румунські закордонні політики вважають „своїми". Діячі з АСЕН пишуть у німецькомовному журналі „Европеїше Беґеґнунґ" також без згадок про Україну. Радіовисильня „Вільна Европа" з Німеччини передає різними европейськими мовами, але не українською і не білоруською...

Нашій спільноті треба б звернути увагу, зокрема, нашому політичному представництву УККА, на діяльність АСЕН'у, що часто є дезінформаторською і в суті — антиевропейською. Відділяти Україну від Европи може лише Москва.

Панас Феденко

ПОМИЛКА СВЯТОГО КИРИЛА

(2)

Коли до України дійшло Відродження греко-римської культури, що почалося в Італії від XIV ст., то передати своєму народові багатство тієї культури наші учені люди не могли ні рідною ні церковно-слов'янською мовою. Довелося уживати для навчання у високих школах - колеґіях в Києві, Вінниці, в Харкові мови латинської та польської.

Деякі українські автори того часу свої поезії писали мовою польською: ректор Київської Могилянської Колеґії і від 1659 р. архиєпископ чернігівський Лазар Баранович написав велику кількість віршів польською мовою (збірка — Lutnia Apollinowa).

У Московському царстві церковно-слов'янщина також була перешкодою для розвитку літературної мови на народній основі. Правило — „пишіть так, як розмовляють" — дав росіянам письменник і історик Микола Карамзін (1766-1826).

У нас цю лінію народности в літературі почав свідомо Іван Котляревський своєю „Енеїдою", що вийшла 1798 р. У сербів засновником літературної мови на народній основі був Вук Караджич (1787-1864). Відродження болгарської літератури на народній основі почалося ще пізніше, в XIX ст.

Церковно-слов'янщина, освячена традицією мова богослужби, не розвивалася, була мертвою мовою і перешкоджала розвиватися живим народним мовам. Це завдало величезної шкоди, зокрема, українській культурі. Наприклад, після прилучення Галичини до Австрії в кінці XVIII ст., австрійський уряд ставився прихильно до української культури в заснованому у Львові університеті, але українська інтеліґенція, що виховувалася в недорозвиненій церковно-слов'янській та польській мові, не мала належної підготови для організації науки рідною мовою. В результаті львівський університет був спершу німецьким, а далі став польським.

Подібне сталося і в Україні під російською владою: латинську й польську мову російська адміністрація без труду замінила мовою російською, що скорим темпом розвивалася на народній основі, а українські вчені не подбали про розвиток літературної мови на народній основі, як „мужицької", і перейняли мову російську, яку й самі допомагали розробляти: письменники українського роду — Богданович, Гнідич (перекладач „Іліяди" Гомера на російську мову) і багато інших.

Церковно-слов'янщина була основою для москвофільства, що затруювало українське національне відродження в Галичині та Буковині в XIX і на початку XX ст., а на Закарпатті воно дожило аж до другої світової війни: москвофіли заміняли староболгарську мову на іншу, „панську" мову — російську, бо українську народну мову вважали за „хлопську", непридатну для науки.

Дехто, може, скаже: — Ми ж маємо таку перлину поезії як „Слово о полку Ігоря" з кінця XII ст. або Галицько-Волинський літопис, створені на староболгарській основі, чи „Слово о законі і благодаті" Іларіона, київського митрополита... Це все добре, але ті твори потопають у масі убогого змістом і формою писарського матеріялу.

Справжня висока поезія лишилася в народній традиції — в козацьких думах, у народній багатій змістом і формою пісні. А цими скарбами - самоцвітами гордували вчені українці, захоплені мертвою староболгарщиною, і не поклали рідної мови „во главу угла" у к р аїнської культури.

Само собою, не було все гаразд і в країнах, що прийняли християнство з Риму в мові латинській. Тільки реформація, почата Лютером на початку XVI ст., дала німцям переклад Біблії на народну мову. За цим прикладом пішли інші народи, що й дало велику поміч для розвитку літературних мов на національній основі. У нас в Україні церковна реформація не мала успіху, і народна мова так і не стала мовою богослужби аж до XX ст.

„Мова — це творчий орган думання", — писав славний український мовознавець Олександер Потебня. Церковно-слов'янська мова, що спинилася в своєму розвитку, закостеніла, не могла стати знаряддям культури.

Святий Кирило краще зробив би, коли б навчив наше духовенство грецької, високо культурної мови, і зробив би її мовою богослужби, а для мирян вистачило б перекладів молитов на мову зрозумілу. Тоді наше духовенство і освічені люди взагалі були б у живому зв'язку з високою грецькою культурою і почали б також творити культурні цінності на народній основі, як це робили в країнах, де церковною мовою була латина. А так, мавши недорозвинену староболгарщину з її малим культурним доробком, ми та інші народи, що прийняли „кирилицю", зосталися „пасти задніх".

Щоб показати, яка далека староболгарська мова українцям, я запропонував деяким своїм знайомим перекласти на нашу мову молитву „Іже херувими". Так-сяк їм удалося переказати зрозумілою мовою — „Іже херувими тайно образующе і животворящей Тройці трисвятую піснь припівающе". Але вони були безрадні, коли доходили до слів: „Яко да царя всіх подимем анґельскими дориносима чинми"...

Сумна пригода трапилася в перекладі на українську мову відомої „Історії Русов ілі Малой Росії". Автор цитує слова із Псалтиря мовою церковно-слов'янською: „І гріх мой предо мною єсть вину". Перекладач написав: „І гріх мій перед мною єсть вийму". „Вину" в староболгарській мові значить — „завжди". Це слова із 51 псалма: "And my sin is ever before me".

(Кінець)

В. Чапленко

ПРО МОВУ КИЇВСЬКОГО РАДІО

(1)

Це так, „Київським радіо", називає сама себе київська радіостанція (радіовисильня), коли звертається до „українців, які проживають за кордоном". І ніхто з нас, навіть знавши, що це голос окупаційного режиму, не буде тенденційно приховувати того приємного почуття, яке виникає в серцях наших, коли чуємо з радіоприймачів серед багатьох чужих мов і звуки нашої рідної мови. (Звичайно, в даному разі я абстрагуюсь від ворожого для нас змісту цієї „мови"). І ще треба правду сказати, що ця „київська" мова звучить у зразковій літературній вимові двох голосів — соковитого чоловічого і непискливого жіночого (хоч цей останній часом знеголоснює кінцеві приголосні, наприклад, вимовляє „українцф"). Це голоси головних дикторів, але й кореспонденти „з місць" у записаних на стрічку розповідях говорять здебільшого незгірше.

Та коли по вуху різоне таке, наприклад, слово, як „безчинствувати", як „приурочити" чи „здравниця", то мимоволі стенешся нервово, а часом і приймача вимкнеш. Взагалі сказавши, мова цього радіо страшенно засмічена русицизмами, вона багато гірша за мову деяких „радянських" періодичних видань (але не „Радянської Жінки", що її видають понадмільйоновим н а кладом для українських матерів!). Це й лексичні русицизми, і синтаксично-фразеологічні, і морфологічні, ба навіть фонетичні, за які, звичайно, оті добрі диктори не відповідають, а відповідають партійні керівники — адміністратори та редактори.

Свого часу про погану мову українських радіостанцій писав член-кореспондент Академії Наук Є. Кирилюк, але навіть на його листи ці керівники ніяк не відгукувались, і мова ставала гіршою, а не ліпшою, як це ми знаємо з його допису в „Літературній Україні". Це було тоді, як влада дозволяла якщо й не боротись по-справжньому, то хоч писати та говорити про боротьбу з мовним суржиком. Тепер же, після V з'їзду письменників України, який своєю обороною української мови насторожив, русифікаторів, після після того, як активістів у цій боротьбі Караванського, Масютка та інших запроторено в Мордовію, уже навіть таких розмов немає (напр., у „Літературній Україні"), а П. Шелест у своїй промові на недавньому всеукраїнському з'їзді студентів уже ані натякнув на „бережливе" ставлення до української мови. Отож і керівники Київського радіо розперезались на всю свою охоту і не завдають собі ніякого клопоту, перекладаючи надсилані їм з урядових сфер чи із самої Москви російські тексти. Не зважають вони й на протести та обурення, висловлювані в листах радіослухачів із закордону (такі факти мені відомі).

У своїй поштовій скринці", що її висилають щоп'ятниці, ці керівники дозволяють відгукуватись на всякі підлабузницькі п и с а ння „прогресистів", а такі критичні листи ігнорують і згадувані в цих листах русицизми уживають далі. Здавалося б, що у висиланнях за кордон, де величезна більшість радіослухачів ніколи не чула російської мови, в інтересах їхньої ж брехливої пропаганди не слід би було таких русицизмів уживати. Але, очевидячки, тут, як і в питанні „інтернаціоналізм-комунізм чи русифікація?" Москва воліє русифікацію, а не якийсь там інтернаціоналізм.

А тим часом багато з тих русицизмів, що їх чуємо з Київського радіо, для тутешніх радіослухачів або зовсім незрозумілі, або їх можуть розуміти хибно. Це останнє можна сказати про оті згадані вище слова „безчинствувати" та „приурочувати". З огляду на те, що в українській мові слово „чинити" означає „діяти", перше слово тутешній радіослухач може зрозуміти як „бути бездіяльним", а не „бешкетувати", як це зазначено навіть у русифікованому „зеленому" словнику. Таке може трапитись і з словом „приурочити", оскільки в українській мові „зурочити" означає „навіяти хворобу". А тим часом у тому ж таки „зеленому" словнику рекомендується перекладати це російське слово українськими „пристосовувати", „пов'язувати".

З цих прикладів бачимо, що русифікатори з Київського радіо перевищили в своїй упередливій послужливості партійному к у р сові навіть сталінських русифікаторів, коли був укладений „зелений" словник, що його найбільший сучасний російський мовознавець В. Віноградов привітав був як такий, що сприяє зближенню „двох братніх мов".

Звичайно, не може вже бути й мови про те, щоб ці „радіорусифікатори" обминали ті недоторканні русицизми, що їх навіть такі активісти в боротьбі з русифікацією, як Караванський, Масютко й інші, не відважувались зачіпати. Це — „глава" (уряду й у книзі), „училище" (школа), „урок" (навчальна година й завдання), „льотчик" („літун", не „летун", бо перше від „літати", що означає постійну дію, друге — від „летіти" — раз, без повторення; крім того, це й російське „летун"), „снаряд" (гарматень), „ратні подвиги (бойові) та інші військові назви.

(Закінчення буде)

Роман С. Голіят

УБИВНИК РЕБЕТА І БАНДЕРИ в ЗСА

Як про це була вже у „Свободі" з 21 лютого коротка згадка, німецький ілюстрований часопис „Штерн" за лютий ц. р. вмістив статтю про убивство С. Бандери і Л. Ребета п. з. „Чоловік, який вбивав для Москви". Там читаємо: „Із страху перед помстою Москви Інґе Сташинська розвелася з своїм чоловіком і жила під фальшивим прізвищем. Її чоловік сидів безпечно за в'язничними мурами в Баварії. Єдиною вісткою з державної прокуратури було: Добре схований і щасливий..."

У жовтні 1962 р. Богдан Сташинський, після семи судових розправ, одержав 8 років в'язниці. За кілька тижнів ця справа неначе забулася. Дружина Сташинського, Інґе, виїхала до Штутґарту, де працювала в фризієрському сальоні.

Пише „Штерн": „Передчасно звільнено з тюрми людину, яка вбивала на доручення Москви. Як аґент Кремлю Сташинський вбив у Мюнхені українських еміґраційних лідерів Лева Ребета і Степана Бандеру. З любови до берлінки Інґе Поль він признався. Найвищий Суд присудив йому 8 років тюрми. І вже по 5-ти роках Сташинського в найбільшій тайні передчасно звільнили".

Кількасторінкова стаття ілюстрована низкою світлин: Сташинський зізнає, як чатував він на свої жертви; дружина Сташинського та їх син, який помер на запалення легенів у Берліні, після чого вони втекли на Захід і добровільно зголосилися у західньо-німецьких властей; світлина Ребета й Бандери, останній на катафальку; врешті знімка наказодавця Сташинського — Шелепіна, як також пістолі, яку Сташинський вживав при вбивстві українських лідерів.

„Штерн" пригадав у своїй статті, як спершу німецька поліція у Мюнхені не була певна щодо причини смерти Лева Ребета і Степана Бандери і як вона переконалась, що правильною була її підозра, що ті діячі не померли природною смертю, коли судово-поліційний лікар, проф. Лявес, ствердив, що Степан Бандера помер внаслідок затруєння.

Цікавою подробицею тієї статті є виявлення, що Богдан Сташинський, мавши в часі вбивства 28 років, уперше зазнав сильного психічного потрясення і захитався у своїй вірності кремлівському наказодавцеві, коли випадково в кіно у Східньому Берліні на показі тижневих подій побачив похорон своєї останньої жертви — Степана Бандери.

Каґебісти дивилися скоса на любов Сташинського до Інґе Поль. Маючи до вибору службу Москві у ролі ката чи щастя при боці жінки, яку любив, він вибрав цю останню — потайки одружився з Інґою, розкрив їй тайну своєї злочинної „професії" і погодився на втечу.

„Штерн" з'ясовує, чому Сташинський має значну вартість для американської розвідки: він перший дав Америці в руки безпосередній і авторитетний доказ, що з наказу Кремлю вбивають не тільки совєтських громадян на території СССР, а й чужих, небезпечних для комуністів осіб на території західніх держав. В особі Сташинського знайдено людину, яка могла найдокладніше поінформувати про диявольські методи московських убивників.

Богдан Сташинський мав сидіти у в'язниці до жовтня 1969 року, але зник безслідно 31 грудня 1966 року.

Німецький часопис стверджує, що „посьогодні не висвітлено питання про Богдана Сташинського ані з Бонну ані з Карльсруге, де відбувався судовий процес. Ніхто не міг довідатися від Бундестаґу про причини його звільнення. Вільгельм Рахлес, дорадник Найвищого Баварського Суду, який мав нагляд в тюрмі над вбивником, висловився так: „Справою займається надзвичайно делікатно генеральний державний прокуратор. Треба поводитися дуже обережно, бо, очевидячки, чужі чинники тримають у цій грі свої пальці..."

Таємницю, де є Богдан Сташинський і як він тепер називається, зберігають так пильно що в американській пресі, яка визбирує всі сенсації, не було про це ані слова. Щойно „НЙ Таймс" приніс вістку про передчасне звільнення Сташинського і його перевезення до ЗСА, покликавшись на „Штерн", як джерело інформації.

Жидівський тижневик помістив український протест проти нагородження П. Недбайла в ОН

Вашингтон. — Ж и д івський тижневик „J e w i s h Week" у Вашингтоні помістив ще в числі з 19 грудня 1968 р. замітку під наг. „Запротестували проти нагороди українця в ОН" — про протест жидівської організації Бнай-Брит проти нагородження проф. П. Недбайла в ОН за „Досягнення в боротьбі за права людини". В замітці стверджено, що П. Недбайло прикладав рук до антижидівських видань в УССР. У зв'язку з тією вісткою, голова ООЧСУ у Вашингтоні інж. В. Масевський послав до а н г л омовного „Джуїш Вік" листа, в якому повідомлено, що проти тієї нагороди П. Недбайла виступив збоку вільних українців Український Конґресовий Комітет Америки, УККА, та українська преса у вільному світі. Листа поміщено в „Джуїш Вік" з 20 лютого ц. р. редакція якого одержала також, для ознайомлення, копію передової статті із „Свободи" і „Українського Тижневика" під наг. „Насмішка над справедливістю" і копію телеграми президента УККА д-ра Л. Добрянського, в якій він виступає проти нагородження в ОН людини, яка не має нічого спільного з українським народом та боротьбою за Права Людини в Україні і світі.

Йосип Лисогір

УККА У ПОСЛІДОВНОМУ ЗМАГАННІ ДО МЕТИ

Звідомлення екзекутивного віце-президента Українського Конґресового Комітету Америки з діяльности УККА за час від 2-го березня 1968 року до кінця лютого 1969 року.

(1)

Майже 30-літня діяльність УККА так на американському терені, як і на зовнішньому відтинку, свідчить про факт незмінности його програм і завдань, які стоять на службі Америки й України. Наша громада в Америці дала докази подивугідної жертвенности, жертвуючи понад мільйон долярів на працю УККА. В щоденній праці виробився численний круг провідних людей у всіх наших більших скупченнях по цілій Америці, що оформили себе у Відділах УККА. Перед нами ясна перспектива в нашій праці в будучому.

В звітному часі нашої праці ми мали і багато труднощів, поважних розходжень в думках щодо реалізації наших завдань, і деякі з тих розходжень залишилися по сьогодні в нашій громаді. Проте, ми підходимо до цієї справи розважно, уважаючи, що розбіжність поглядів на різні справи — це великий привілей демократії, і ми його шануємо. Ми його будемо шанувати доти, поки цей привілей не будуть старатися обернути на знаряддя розбивання нашого організованого життя.

Консолідація американських українців на базі УККА в часі майже 30-літнього періоду його існування перейшла різні етапи. Вона не була ідеальною і не є такою. Але всі ми горді з того, що саме тут, в З'єднаних Стейтах Америки, ми створили і втримали вже більше як чверть століття установу, в якій об'єдналися всі американські українські національні організації, так центральні в числі 55, як і їх відділи та осередки в числі понад 1,000, не зважаючи на те, що в їхніх рядах є люди різних конфесій, професій та політичних переконань.

У своєму звідомленні я подаю лише головні інформації про нашу діяльність, не торкаючись фінансових, бо про це буде окремий звіт.

Відвідини Америки Верховним Архиєпископом Кардиналом Йосифом

На останньому передвакаційному засіданні Екзекутиви УККА, що відбулося 8 червня 1968 року, коли стало відомо, що до Америки приїжджає Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф, вирішено вислати делеґацію до Торонта, куди мав прибути Кардинал Йосиф. Тоді ж схвалено текст привіту, яким УККА зустрів Первоієрарха Української Католицької Церкви.

Десятки тисяч людей ентузіястично привітали Кардинала Йосифа в Торонто, сорок тисяч людей взяло участь в Богослуженні, яке відбулося 16-го червня, а понад двадцять тисяч взяло участь в концерті, влаштованому на Його честь. Делеґацію УККА на авдієнції у Верховного Архиєпископа 17 червня ц. р. очолював віце-президент УККА Йосип Лисогір. В її склад входили: о. шамбелян Мирослав Харина, п. п. Антін Батюк, Лев Футала, Стефанія Пушкар, Теодор Миник, Ігнат Білинський, Степан Спринський, Петро Стерчо, Ярослав Падох, Володимир Мазур, Іван Базарко, Антін Драган і Мстислав Дольницький.

20 липня 1968 року Кардинал Йосиф об'їхавши цілу Канаду, прибув до ЗСА, до Філядельфії, де вітали Його тисячі людей. З тим днем Кардинал почав тритижневі відвідини всіх трьох Українських Католицьких Єпархій — у Філядельфії, в Чикаґо і в Стемфорді, відвідавши при тому цілий ряд українських громад та літніх осель. Відбувалися відвідини під кличем скріплення нашої єдности так релігійної, як і національної. Сотні тисяч українців вітали Верховного А р хиєпископа зі щирого серця. Він мав можливість у багатьох місцевостях зустрічатися з провідними діячами, з вірними нашої Церкви, запізнатися з їх радостями і болями, з їхнім життям, працею і бажаннями.

Екзекутива УККА обіжним листом до своїх Відділів доручила взяти масову участь в привітаннях Найдостойнішого Гостя і в такий спосіб дати вияв своїм почуванням. В закінченні свого листа Екзекутива УККА подавала: „Докажім нашу відданість Первоієрархові Української Католицької Церкви, Верховному Архиєпископові Кардиналові Йосифові, який під цю пору є символом нашої національно-релігійної єдности".

Всі наші привітання були ствердженням постанов і резолюцій Дев'ятого Конґресу УККА, які звучали так:

„IX Конґрес висловлює глибоку надію, що, з огляду на визнання ролі Східніх Церков під час III Сесії Вселенського Собору минулої осени (1965 року) і схвалення декретом їх окремішної схеми, Український Католицький Патріярхат буде встановлений тим більше, що Українська Католицька Церква є найбільш чисельною між Східніми Церквами, нараховуючи понад п'ять мільйонів вірних. Таким чином Українська Католицька Церква матиме запевнене належне місце у Вселенській Католицькій Церкві і також у важливому екуменічному русі по всьому світі. Креований Український Католицький Патріярхат завершив би суверенну самоуправу Української Католицької Церкви, а тим самим пригадав би світові про необхідність віднови суверенних прав для всього українського народу".

Годиться навести ще такі слова з резолюцій IX Конґресу УККА:

„Конґрес висловлює свої щиросердечні привітання й найкращі побажання Його Еміненції Кир Йосифові Сліпому з нагоди Його номінації Верховним Архиєпископом та Його відзначення гідністю Кардинала, що є одним із найвищих у Католицькій Церкві, як знак признання за Його вірність Христовій Церкві, за що Він терпів великі страждання з рук московських комуністичних тиранів протягом 18-ти літ".

Переглядаючи звідомлення, що появилися в пресі у зв'язку з відвідинами Кардиналом Йосифом різних місцевостей, побачимо в них одне спільне: єдність Української Католицької Церкви в створенні Українського Католицького Патріярхату. І друге, що у всіх звідомленнях підкреслювано, це ворожий Українській Церкві комунізм, який знищив нашу Церкву в Україні, але яка живе поза межами Батьківщини у всіх країнах вільного світу, де тільки поселилась наша еміґрація.

Екзекутива УККА відбула 22 липня м. р. на терені Америки другу зустріч з Кардиналом Йосифом у Філядельфії. У довшій розмові Кардинал заявив, що про діяльність У к р а ї нського Конґресового Комітету Америки він знав, ще бувши в'язнем на далекому Сибіру. Він заохочував продовжувати працю, не зважаючи на труднощі, які бувають у всякій творчій праці. Тоді зложено Кардиналові дар любови.

(Далі буде)

Міжнародна Різдвяна Виставка в Толідо, Огайо

Стараннями Американського Міжнародного Інституту в Толідо, Огайо, в дні першого грудня 1968 року в залі будинку Зоологічного Городу відбулась виставка Міжнародного вшанування Різдва Христового, в якім взяло участь девятнадцять народностей, а між ними і українці.

Виставка Різдва Христового тривала тридцять п'ять днів, її оглянули тисячі глядачів В українському відділі представлено сільську хату. На стінах висіли релігійні образи, на столі сіно, накрите білим обрусом, на нім хліб, медівники та свічки. Під столом солома, в куті сніп пшениці, за столом дві постаті в н а ц і ональнім строю — це господар і господиня хати. Про це постарались панство Олександер з Россфорду, Огайо. В часі виставки Різдва Христового в тім самім будинку в іншій залі 15 грудня 1968 відбулась виставка Мистецтва, в якій взяла участь українська молодь міста Толідо-Россфорд, члени Товариства Культура, яка є членом Міжнародного Інституту.

Члени Товариства Культура в більшому числі виступили на сцені в народних строях з українськими танками. 600 осіб привітали їх гучними оплесками. Група танцюристів була під проводом Мирослава Юркевича, Марії Пелехатий з міста Толідо, Огайо.

Замість квитка вступу на

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

на пресовий фонд В-ва „Червона Калина"

зложили:

ВП. П-ні ІВАННА ДЖУС (1968)	*50.00 дол.*
Д-р РОМАН ОСІНЧУК	*10.00 дол.*
Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ	*10.00 дол.*
ВП. П. ВОЛОДИМИР СОХАН	*10.00 дол.*

Щиро дякуємо.

В-ВО „ЧЕРВОНА КАЛИНА"

140 Second Ave., New York, N.Y.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Українсько-Американська культурна фундація в Дітройті подає до відома української студіюючої громади, що при Wayne State University, Слов'янський Відділ-Дітройт існують дворічні річні курси української мови (6 кварталів для студентів Wayne State University, а також для бажаючих отримати кредит для зарахування в іншому університеті (як вимога чужоземної мови). Особи з відповідним знанням української мови можуть отримати кредити, здавши потрібні іспити.

За інформаціями звертатись до: Wayne State University, College of Liberal Arts, Slavic Dept., Mrs. L. Prychodko, Detroit, Michigan 48202. Tel.: 833-1400, Ext. 424.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 вул.

З Літературного - мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 7-го березня ц. р. відбудеться там „Вечір української музики й поезії", при чому виконавцями будуть виключно молоді люди,, учні Українського Музичного Інституту Ірвінгтону й Пасейку, учні шкіл українознавства Нюарку й Ірвінгтону та члени Пласту, СУМА й ОДУМ-у. Організаторкою того вечора є Ганя Клим.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що в понеділок, 3-го березня 1969 р. відійшов від нас у Вічність в Брукліні, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.

Данило Ґруховський

проживши 78 літ.

Покійний був членом УНСоюзу, Відд. „Дністер" від 1926 року.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 7-го березня 1969 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 129 Схід 7-ій вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН в суботу, 8-го березня 1969 р. о год. 8-ій рано з похоронного заведення до церкви Св. Юра при 7-ій вулиці в Ню Йорку, відтак на цвинтар Gates of Heaven.

Горем прибиті:

ВАРВАРА — дружина
АНАСТАСІЯ БРОДІН — донька
ТЕОДОСІЯ ВАЙЛДЕР — донька з мужем ІВАНОМ
д-р МИХАЙЛО БРОДІН — внук
ГРИГОРІЙ БРОДІН — внук
ВАРВАРА і ІВАН ВАЙЛДЕР — внуки
ЛОРІ — правнучка

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що в неділю, 2-го березня 1969 р. несподівано відійшов у Вічність

бл. п. д-р мед. ПЕТРО ВАСЬКО

Похоронні відправи слідуючі:

ПАНАХИДА буде відслужена в четвер, 6-го березня, в год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Gagliardi-Kain Colonial Home при 433 State Street, Perth Amboy, N.J.

В п'ятницю, 7-го березня, в год. 7-ій веч. похоронна відправа буде відслужена в Українській Православній Церкві св. Андрія — Церква-Пам'ятник в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

В суботу, 8-го березня 1969 р. в год. 10-ій ранку Заупокійна Служба Божа в Церкві-Пам'ятнику в С. Бавнд Брук, Н. Дж. Після Служби Божої, Тлінні Останки бл. п. д-ра Петра Васька спочинуть на Українському Православному Цвинтарі Св. Апостола Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

✠ **АРХИЄПИСКОП МСТИСЛАВ**
Голова Консисторії Української Православної Церкви в США
ЧЛЕНИ І ПРАЦІВНИКИ КОНСИСТОРІЇ

В невимовному горі доводимо до відома всіх Його Друзів, Знайомих, Близьких та Пацієнтів, що в неділю, 2-го березня 1969 р. у вечірних годинах в м. Перт Амбой, Н. Дж. на 51-му році життя відійшов у Вічність наш Дорогий ТАТО, БРАТ та БРАТАНИЧ

Д-р ПЕТРО КИРИЛОВИЧ ВАСЬКО

Тлінні Останки Покійного спочивають в похоронному заведенні Gagliardi-Kain, 433 State Street, Perth Amboy, N.J.

Каплиця, в якій лежить Покійний, відкрита: вівторок 7-10 веч.; середа 2-4 по пол. та 7-10 веч.

ПАНАХИДИ будуть відправлені в четвер, 6-го о 7-ій год. веч. в похоронному заведенні та в п'ятницю, 7-го о год. 7-ій веч. в Церкві-Пам'ятнику, куди буде перевезено Тіло Покійника.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА та **ПОХОРОН** відправиться в суботу, 8-го березня 1969 р. о 10-ій год. ранку в Церкві-Пам'ятнику та на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруці, Н. Дж.

В глибокому смутку:

діти — АНДРА-ОЛЬГА, ДІАНА
сестра — ЄВДОКІЯ з дітьми
брат — ІВАН з дружиною і дітьми
братанич — СТЕПАН

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в неділю 2-го березня 1969 р. упокоївся в Бозі наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУНЬО і ПРАДІД

бл. п.

ІВАН ГРАБАР

нар. 1892 р. в с. Помонятя, пов. Рогатин, Україна, довголітній член і секретар 170 Відд. УНС в Джерзі Ситі та кількакратний делегат конвенцій УНСоюзу.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 6-го березня 1969 року о год. 8:45 р. до Української Католицької Церкви св. Івана у Виппані, Н. Дж. і по Службі Божій о год. 10 на цвинтар Пресв. Марії у Виппані, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ з дому СЛОБОДЯН
син — ПЕТРО
донька — АННА МАРІЯ МИКИТКА
12 Внуків і Правнук

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. інж. БОГДАНА ТУРКА

складаємо

30.00 дол. на Малу Семінарію у Римі і
20.00 доларів на Видавничий Фонд ОПЛДЛ.

О. КВАСНИЦЯ
Маріян і Надія ЦЬОЛКО
Маркіян і Наталка ТИТЛИ
Богдан і Христина НЕВИ
Тит і Софія ГЕВРИКИ

Замість квітів на могилу Незабутнього

бл. п. ІЗИДОРА ЮСЬКЕВИЧА

† 3. 12. 1968 р. в Німеччині

складаємо на Український Католицький Університет у Римі:

шваґер Франц Колодій — 10 дол., сестрінок Юрій Колодій з дружиною Іриною — 10 дол., сестрінка Оксана з мужем д-ром Володимиром Кравчешок — 10 дол., шваґер Іван Рудакевич — 15 дол., сестрінок інж. Володимир Рудакевич — 15 дол., брат Льонгин Русинко з дружиною Марією — 10 дол., брат Платон Русинко з дружиною Володимирою — 10 дол., сестрінок інж. Зенон Салевич з дружиною Вірою — 10 дол.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

ЄВГЕНА МАЛАНЮКА

відправиться

СЛУЖБА БОЖА

ЗА УПОКІЙ ЙОГО ДУШІ

в храмі СВ. ЮРА при 7-ій вулиці

в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

в неділю, 9-го березня 1969 року

о год. 12-ій дня

ЕКЗЕКУТИВА УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

У смутку повідомляє Українське Громадянство, що дня 2-го березня 1969 р. упокоївся в Бозі в Філядельфії, Па. по довгій і важкій недузі на 59-му році життя

сл. п.

Теофіль Кульчицький

довголітній член Головної Контрольної Комісії УККА, видатний кооперативний і суспільно-політичний діяч в Україні та в Америці.

Із смертю бл. п. Теофіля Кульчицького, Конгресовий Комітет Америки втратив ідейного і відданого українській справі громадського працівника.

Хай Пам'ять по Ньому не промине серед членства УККА та усієї Української Спільноти в З'єдинених Стейтах Америки.

ЕКЗЕКУТИВА УККА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас несподівано у Вічність 11-го лютого 1969 року наш Найдорожчий МУЖ і ТАТО

бл. п. інж. ОСИП КЛЬОВАН

на 61-му році свого трудового життя.

Прибиті важким горем, бажаємо висловити нашу щиру подяку Всім, які своєю участю у Панахиді та у похоронних відправах, віддали останню прислугу Покійному.

Зокрема дякуємо Отцям Церкви св. Духа в Брукліні за відправи й ссслуження Заупокійної Літургії й Панахиди в похоронному заведенні в Церкві і на цвинтарі.

Дякуємо Рідні, Приятелям і Знайомим за щедрі пожертви на Церкву Св. Духа, за вінці та букети квітів.

Товариству Українських Інженерів в Америці — Відділ в Ню Йорку за глибокі прощальні слова над гробом Покійника — сердечна наша подяка.

НАТАЛІЯ — дружина
ЛІДІЯ — донька з мужем СТЕФАНОМ
РОДИНА

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. М-ин, Чикаґо: Заступник гол. предс. УНС п. Вол. Сохан передав нам пересланий Вами допис „На крилах пісні". Радо його використали б, але 1) він надрукований на циклостилі, а таких дописів ми не друкуємо, 2) він написаний великими літерами („капіталками"), і його треба було б переписати, щоб складач не сушив собі голови, котра літера має бути мала, а котра велика. Якщо пришлете оригінальний допис і написаний так, щоб не треба було переписувати, радо використаємо.

ВШ. Д-р Вол. Савчак, Ню Йорк. Дякуємо за зав'ваги на тему викладів Гуттенбаха в Новій Школі. Радо використаємо, віддаючи окрему увагу тим викладам в англомовному „Українському Тижневику".

ВШ. Проф. Д-р О. Андрушків, Савт Орендж, Н. Дж.: Дякуємо, радо використаємо. Залучений $ віддаємо на пресфонд „Веселки".

ВШ. Ю. Перхорович, Бруклин: Дякуємо, використаємо в одному з чергових наших літературно - мистецьких додатків.

ВШ. О. Подубинська, Маямі, Флорида: Дякуємо, що звернули увагу на помилки і „чортики". Очевидно, друкарську помилку в словах „Президент УСР Микола Лівицький..." багато читачів „зловили", отже спростовання зайве, бо „чортик" самозрозумілий і наявний. Коли мова про спростовування, то і в них трапляються „чортики". Відома давня пригода з однією газетою, яка, інформуючи про коронацію Миколи II, писала: „після того імператорові поклали на голову ворону" (замість корону). Наступного дня появилося спростовання: „імператорові поклали на голову, очевидно, не ворону, а корову..."

ВШ. Той Самий, Ст. Кетринс, Канада: Ваша правда. Багдад є столицею Іраку, а не Сирії, як це помилково подано в „Свободі". Головним містом Сирії є Дамаск. Можемо Вас запевнити, що наш коректор не загулявся на ювілейному бенкеті УНС в Ню Йорку і також вчився географії. А що Вам бракує, що своїх листів не підписуєте власним прізвищем?

ЛІТНІ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В МАНІТОБСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Вінніпеґ. — У цьогорічній Літній Школі Манітобського Університету відбудуться 2 курси української мови й літератури: нижчий (91) та вищий (121). Курси відбудуться в місяцях липні й серпні ц. р.

ПЕРЕДАЧА УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА ДЛЯ ВИВІШЕННЯ НА МІСЬКОМУ РАТУШІ В НОРВІЧ, КОНН.

Прапор перебрав у заступстві мейора міста п. Стенлі Тараскевіч — радний міста Норвіч. На знимці зліва: п. Стенлі Тараскевіч, п. Мирон Техловець, Всч. о. Петро Огірко, Богдан Гайдук, Петруся Феміяк, п. Даніел Сокольський — гол. Відді. УККА в Кольчестер, Конн. За старанням голови Філії УККА в Норвіч п. Мирона Техловця, котрий також є заст. голови Відділу УККА в Кольчестері, Конн. перший раз на ратуші цього міста, де живе маленька, бо лише 13 родин, Українська Громада, побіч американського національного прапора повівав український національний прапор. День 22 Січня був проголошений Українським днем. Місцева преса помістила Проклямацію і знимки з тієї нагоди. Територіяльно українські католицькі родини приділені до української католицької парохії в Кольчестері, а українські православні родини до української православної парохії у Вилиментик, Конн.

Кредитівка „Самопоміч" у Дітройті відбула річні збори

Дітройт (Н.). — Минулорічні новини, що заіснували в Фед. Кред. Кооперативі „Самопоміч" у Дітройті, були найважніші, що їх порушено під час її 17-их Річних Загальних Зборів у дні 23 лютого 1969 р. Про них говорив голова Ради Директорів інж. С. Лазуреко. Це були: право видавати гіпотечні позички до 10 років (було 5 років) і позички на один підпис до висоти 2,500 дол., замість до 750 дол. Задяки тому зросли позички і дохід, так, що Кредитівка могла піднести останню дивіденду до 4,½%. До того одна новина дійшла, а саме: вживання від 1 грудня електронічних машин в адміністрації, компютора, і над тим розвинулась жива дискусія на Зборах. Дир. М. Мушинський, скарбник і управитель, вияснив деякі важніші цифри балянсу і р-ку прибутків і витрат та вказав, що майно Кооперативи зросло до 4,845.594 долярів, а п. П. Гайда від Кред. Комісії представив ріст позичок на близько один мільйон більше від попереднього року.

Після короткої дискусії і ставлення запитів та прийняття внеску Контрольної Комісії на уділення абсолюторії, Номін. Комісія запропонувала особи для вибору чи переобрання згідно з бальотами. Але приявні рішили значною більшістю не голосувати бальотами, а явним голосуванням. І так вибрані: до Дирекції — В. Гупалівський і С. Лазуренко, до Кред. Комісії — М. Білоскурський, П. Гайда, Б. Кошів і С. Сеник, до Контр. Комісії — Б. Казевич, І. Мельникович і В. Мазуркевич та до Інформ. Комісії — Марта Віхорек і В. Чавс. Збори відбулися в залі Укр.-Амери. Осередку і закінчились після півтора години нарад.

ЮРІЙ МЕНДЕЛЮК ПИШЕ КІНОСЦЕНАРІЙ ЗА НОВЕЛЕЮ СТЕФАНИКА „СИНИ"

Торонто. — Студент Юрій Менделюк, продуцент короткометражного фільму „Доторк до Гаррі вночі", та сприянням і коштами університету в Йорк минулого року, працює тепер над кіносценарієм на основі новелі Василя Стефаника „Сини". 16 лютого він виступав, на запрошення СіБіСі в панелі працівників того радіо. Продуценти СіБіСі зацікавились працею молодого талановитого студента.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ
(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

НАСЕЛЕННЯ ЛЬВІВЩИНИ ЗБИРАЄ ФОНДИ НА МУЗЕЙ

На Львівщині встановлено понад 100 пам'ятників Леніну, про що сповіщала „Літературна Україна" з 14 лютого, інформуючи, що „ближчим часом на кошти, зібрані Товариством збереження пам'яток, розпочнеться будівництво Львівського Музею українського народного мистецтва". Там будуть приміщені „численні шедеври старовинного мистецтва, які досі зберігалися, де прийдеться".

ШУКАЧ ЗВИЧАЙНОЇ ШАПКИ

„Молодь України" з 15 лютого: „Де ж дійсно поділися шапки? У сільській крамниці — немає. У Глухові теж немає. Немов то шапки - невидимки. У обласному центрі сказали: — Були! Колись 55 розміру.— а якщо в мене 59?—Самі винні, не треба отаку макітру вирощувати. — Звичайно, винен. Але що ж робити? — Їдьте в Київ, у Міністерство торгівлі. Там, може, чимось і зарадять. — Легко сказати — їхати".

700 КНИЖОК З КИЄВА У ПРЯШІВ

„Літературна Україна" з 4 лютого: „Нещодавно на Пряшівському філософському факультеті університету імені П. Й. Шафарика відбулась урочиста подія: з нагоди Днів культури Української ССР тут було відкрито виставку українських книжок — понад 700 видань наукової та художньої літератури України. Гість з Совєтської України д-р філологічних наук О. І. Дей після вітальної промови зачитав і передав продеканові по науковій частині філологічного факультету д-р Андрієві Червеняку дарчу грамоту, згідно з якою Українське товариство дружби із зарубіжними країнами і Комітет по пресі УССР передають усі книги, експоновані на виставці, науково-дослідному кабінетові україністики Пряшівського філософського факультету". Лише 700 видань з України . . .

З КИЇВСЬКИХ ШКІЛ ЗАБИРАЮТЬ УЧНІВ ДЛЯ „СПОРТОВИХ ЗДОБУТКІВ"

„Радянська Україна" з 9 лютого надрукувала статтю „Втікачі за призами", в якій виступлено проти „традиційної практики" різних спортивних і ін. товариств, які часто, не повідомляючи шкіл, забирають на багато днів учнів. Так практикують спортові товариства „Динамо", „Спартак", ансамбль „Дарничанка" та ін. Явище набрало такого розповсюдження і масовости, що „педагоги вже перестають дивуватись, що на їхніх „уроках" часто багато порожніх парт". Так потім продукуються д в орічники. Все це діється всупереч закону, в якому сказано: „Заборонити керівникам шкіл відривати від занять учнів для проведення в навчальний час спортивних, мистецьких та ін. змагань".

Посмертні згадки

КОСТЬ СМАЛЬ, довголітній член 301 Відд. УНС ім. Д. Вітовського в Чикаґо, Ілл., нар. в 1896 р. в с. Хмільно, пов. Радехів в Зах. Україні, помер 23 листопада 1968 року. Похорон відбувся 27 листопада 1968 р. в Чикаґо. Покійний залишив у глибокому смутку дружину Параню, дочку Ольгу з чоловіком і сина Мирослава з дружиною та 3 внуків.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Іващук, гол.

МИКОЛАЙ ВІЛЬЧИНСЬКИЙ — основник - піонер Т-ва І. Франка, 266 Відд. УНС в Амстердамі, помер на 77-му році життя, 13 лютого 1969 року. За молодих літ, Покійний був активним, як у парафії св. о. Миколая та і у Відділі був першим касиром. Покійний нар. в с. Хохонів, пов. Рогатин, Зах. Україна. Оставив горем прибиту дружину Анну, 2 дочки: Олену і Софію, 4 сини: Івана, Михайла, Володимира і Петра, 10 внуків і ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 17 лютого 1969 р. з церкви св. о. Миколая при участи родини, приятелів і союзовців на укр. цвинтар св. о. Миколая.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Труфин, секр.

ПЕТРО СРАДОМСКІ, член 161 Відд. УНС в Амбрідж, помер 20 січня 1969 р. на 56 році життя. Родом з Білина, Ст. Самбір. До ЗСА приїхав 1951 р. Залишив у великому смутку дружину Анну, 2 синів: Павла і Івана, брата Івана з родиною, сестру в ЗСА і сестру в Україні та ближчу і дальшу родину і приятелів і знайомих.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АНТІН МІЛЯНОВИЧ, член Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. УНС в Джерзі Ситі, Н. Дж., помер 18 лютого 1969 р. Покійний походив з с. Поминяти, пов. Рогатин, Україна. До ЗСА приїхав 1 квітня 1909 р., проживши 82-ва роки. Полишив в глибокому смутку дружину Ксеню з дому Деркач, сина Йосифа, доньки — Катерину, Галину, Тересу і Ольгу, 7 внуків і правнука. Похорон відбувся 21 лютого 1969 року з укр. кат. церкви св. ап. Петра і Павла на цвинтар Св. Хреста в N. Arlington, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

МИХАЙЛО КЛАПКО, член Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. УНС в Джерзі Ситі, Н. Дж., помер 15 лютого 1969 року. Покійний походив з с. Калинівка, пов. Бібрка, Україна. До ЗСА приїхав в 1912 році. Залишив у смутку дружину Варвару, синів: Івана і Василя та дочку Катерину Ваґнер і 7 внуків. Похорон відбувся 18 лютого 1969 р. з укр. кат. церкви св. ап. Петра і Павла на цвинтар св. Імені в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС
Українського Народного Союзу

Закликаємо всіх членів брати участь у зборах своїх відділів та вплачувати своєчасно членські вкладки. При цьому пригадуємо, що: Члени повинні вплачувати свої вкладки вже спочатку місяця, як у випадку платности місячних вкладок, так і при вплатах квартальних, піврічних і річних. Ці вкладки, висота яких апробована забезпеченевими властями, є платні в дійсності вже першого дня даного місяця. Що більше, управленими до знижкових вкладок квартальних, піврічних і річних є тільки ті члени, які вплачують ці вкладки на час тобто наперед за три, шість чи дванадцять місяців. Коли ж вони спізняються з вплатами вкладок, тоді ці члени не можуть користати із знижки і можуть спізнені вкладки вплачувати тільки на місячних ставках.

СУБОТА, 8-го БЕРЕЗНЯ 1969 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва Б. Хмельницького — 158 Відд. о год. 6-ій веч. в залі УНДому при 216-218 Гренд Ст. Управа просить заплати залеглі вкладки до 25-го кожного місяця. — Ю. Сокол, предс., М. Кіт, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя — 270 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі при 90-96 Фліт вул. Проситься членство прибути на збори і вирівняти свої вкладки та приєднувати нових членів до відділу. — А. Шаран, М. Баран, С. Островський.

НЕДІЛЯ, 9-го БЕРЕЗНЯ 1969 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд., зараз по співаній Сл. Божій, 11:30 в церковній залі Св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — І. Попович, предс., І. Здута, кас., М. Бобечко, секр.

ЧИКАГО, Ілл. Річні збори 22-го Відд. зараз по Службі Божій о год. 12-ій дня в залі церкви св. Йосафата, 5000 N. Cumberland Avenue. (приблизно 1-ша година). На випадок, коли церковна заля буде зайнята, збори відбудуться в Клюбовім домі. Кругольні змагання відбудуться 26 квітня в Derry, Pa. Якщо будемо мати більше зацікавлених, можемо мати автобус. — О. Олек, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Збори 146-го Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі, 2965 Карпентер вул. Є важні справи. Проситься прибути, вирівняти членські вкладки і відібрати дивідендові чеки. — Ст. Хомяк, секр.

БАЛТІМОР, Мд. Місячні збори Б-ва Пресв. Тройці — 320 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Горож. Клюбі при 3101 O'Donnell St. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Т. Хай, предс., Ів. Малко, секр.

ЛАШИН, Кве., Канада. На річних зборах 465 Відд. УНС в дні 26 січня 1969 р. вибрано слідуючу Управу: О. Дячишин, гол., Текля Мороз, секрет., М. Повідайко, кас., М. Віжик, заст. гол., В. Ганчук, заст. секр. Конт. Комісія: С. Геба, гол., П. Король і С. Демосюк — члени.

АКРОН, Огайо. На річних зборах Б-ва Сош. св. Духа — 295 Відд. вибрано слідуючу Управу на 1969 рік: Т. Кост, предс., С. Москалюк, заст., С. Мотрович, секр., В. Галамай, заст., Н. Шабловський, кас., О. Курило, заст., М. Петруха, Г. Жеребняк і Н. Дросик, Контр. Комісія. Л. Олійник, С. Берегула і І. Голубка — надзирателі хворих. Збори відбуватимуться третьої неділі по перших в церковній залі, 1866 Бравн вул. Станислав Мотрович, секр., 808 Minota Ave., Akron, Ohio. 44306.

НЮАРК, Н. Дж. На річних зборах Б-ва св. І. Хрестителя 76 Відд. УНС в дні 15-го грудня 1968 р. вибрано слідуючу Управу: М. Деметчук, предс., Людмила Нагнибіда, кас., В. Салабун, фін. секр. Контр. Комісія: В. Гнатів, гол., М. Гураль, В. Шеремета — члени. Збори ухвалили пожертви на добродійні цілі, як: УККА, Допомоговий Комітет і закупити уділи в УНДомі.

БРИДЖПОРТ, Конн. На річних зборах Т-ва Укр. Січ — 59 Відд. УНС дня 19 січня 1969 р. вибрано нову Управу на 1969 р. в такому складі: С. Гуменюк, предс., А. Самчук, заст. предс., В. Макійчик, кас., М. Галькевич, фін. секр., Т. Сливінський, рек. секр. Трости: Т. Сливінський. Контр. Комісія: М. Стахів, Я. Гура, В. Пелещук. Надзирателі хворих: В. Сливінський, А. Папроцький. Збори відбуватимуться кожної третьої неділі в місяці в УНДомі під ч. 500 Галлет вул. о 2-ій год. по пол. Адреса секретаря: M. Halkewicz, 245 Funston Ave., Bridgeport, Conn. 06606. Tel.: 372-1109.

Забезпечіться наново, якщо ваша грамота дозріла до виплати. Не оставайте ні одного дня без забезпечення. УНСоюз дасть вам модерне й дешеве забезпечення. Зверніться до нього.

ТАРЗАН, Ч. 6144. Незнайомий прокидується.

„Високо інтелігентний чоловік" — Тарзан оцінює чужинця; „Злий дух" — підозріває Іто.

Раптом відчиняються очі чоловіка і його уста відхиляються, наче б він хотів щось сказати.

Що він сказав, Тарзане? Він помимрив щось, чого я не міг зрозуміти. Думаю, що він є в стані духового потрясення.